

κωσανλιν. β. γραβυλιν. β. θινοβιν. Νάδουτος
Δίμων. β. σιντίν.

Οὐκ οἶδα τίνα μάλλον θαυμάσω τῆς ἐν τῇ γένει ἐστειληνῆσας
σώτηρος τοῦ Αἰῶνα, ἢ τῆς Ἀθηνῶν; αἰετός μὲν γάρ, δι' ὃν δι-
καίως ἐσηύετο τοῦ Σελασίας ἐπίσκοπος, τοῖσι σικρῶς τοῦ
προέδρου καθήγατο· αὐτὸν δ' αὖθις, δι' ὃν ἐσέσυρε τὴν τοῦδε σχε-
τικὴν τε καὶ ἀσέβαν, διὰ τοῦτων ἐπὶ μέγα ἐσῆρε τῇ πόλει
τὴν ἐκείνου μεριόβητα καὶ εὐσέβαν· ἀμρότεροι γάρ, ἢ τοὶ ἀπὸ
τῶν ἐναντίων ὀρμηθέντες, ὥσπερ τῆς ἐν στοχῇ τῇ σικροῦ ἀν-
τιπῶς ἀσέβαν, οἱ αὐτοὶ τῶς αὐτοῦς εἰ καὶ καίως γένοντες
ἐν μέρει· ὅτε τοῖς ἑσπαιτοῖς καὶ τοῖς γόμοις ἀρῶς ἐξυβάναντες,
ισχυρότερον ἐκαστέρῳ αὐτῶν τὸ προσήμιον συνεκινῶσαν σά-
δος· ἡ γὰρ, θῆμαι, τὸ δ' εἰς ἀμύσας ἐν τοῦτου μάλλον εἰς
διελέδη, ἢ ἐξ' οἷς καίως δ' ἔλεγον ἔκινον· τὸ δ' οὐλοῦν αὖ
τοῦδε γ' ἐπὶ τῇ ἰστίᾳ ἠγιάδη γόμῳ, ὅπως σφ' ὄρωι τοῖς ἔλεγον
σεμνότερον τε αὐτῶν ἔργων γερόμενον, καὶ σαρὰ σάρκω
ἀγαπώμενον καὶ ἐμνοῦμενον. οὗτοι μὲν δὲ ἔλεγον, ὡς ἐ-
καστέρος ἐσφάζει, ἀξία.

,, ὡς ἀσόντα καὶ ἀγῶς, οἷος τοιαῦτα γε ῥέζῃ.
ἡμᾶς δ' ἐσεναντίον ὁ γόμος γ' τὴν ἐκκινῶσαν τὴν αὐτὴν ὥσπερ
ἐξωθεν ὥσπερ τῶν δυσμενῶς ἡμεῖς ἐχόντων ἐσθουλενομέ-
νῃ· ἀλλὰ καὶ ὥσπερ τῶν οἰκόντων ἐντὶν μετὰ δὲ χάριτος
ἐλοίμῃς τῇ τοχόντι προσορμένῃ. τοῦτου δ' ἐν ἡμεῖς μετὰ
μετὰ· μετὰ δὲ ὅπως ἡμεῖς αὐτὴν ἐν ἀναλίσκῃ· ἐν δὲ τοῖς
ἀσόντα τοῖς ἀναλίσκῃ ἐντὶν ὁδῶς, καὶ οἱ ὁδῶς σαρῶς

Τῷ συνταγματῇ ἡσυχῇ ἰατροδιδασκαλῇ
Κυρίῳ Κ. τῷ θύμωρτι. ἡδύς

εἰς Ἀθήνας

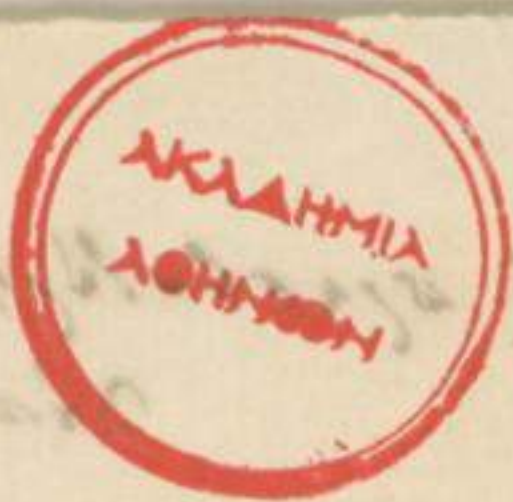
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΘΗΝΑΝ

[illegible]

τη νύ. φαν. αμρβ'

un' la p'p'z.

